

Fővárosi Ítéltábla

7.Pf.20.390/2022/11.

A Fővárosi Ítéltábla a Balatonfüredi Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Balatonfüredi Sándor ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a Béres Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe¹, ügyintéző: dr. Béres Norbert ügyvéd) által képviselt alperes (lakik: alperes címe, tartózkodási helye: tartózkodási helye) I. rendű alperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2022. március 17. napján kelt 71.P.22.688/2021/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a felperes által az I. rendű alperes részére fizetendő perköltséget 937.500 (Kilencszázharminchétezer-ötszáz) forint plusz áfa összegre leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg – felhívásra – 25.000 (Huszonötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam javára, egyúttal megállapítja, hogy további 25.000 (Huszonötezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét – amelyben 15.000.000 forint vételár és 20.000.000 forint kártérítés, valamint ezen összegek törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére támasztott igényt az I. rendű alperessel szemben – elévülés folytán elutasította, és kötelezte, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek bruttó 1.587.500 forint perköltséget; megállapította, hogy a felperes teljes személyes költségmentességére figyelemmel le nem rótt 1.500.000 forint kereseti illeték az állam terhén marad. A felperest perköltségként a pertárgyértékhez igazodó ügyvédi munkadíjban marasztalta, döntését a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) 3. § (1) [helyesen: (2)] bekezdés a) pontjára, és a

polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 82. § (1) bekezdésére és 83. § (1) bekezdésére alapította.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes a perköltség fizetésére kötelező rendelkezés részbeni megváltoztatását, az I. rendű alperesnek megítélt ügyvédi munkadíj 50%-kal történő leszállítását kérte.

[3] Hivatkozása szerint a Pesti Központi Kerületi Bíróságon kezdődő eljárás nem az ügy bonyolultsága miatt zajlott két évig, hanem a pandémia, valamint annak okán, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró I. rendű alperes nagyszámú és érdemi jognyilatkozatokat nem tartalmazó beadványokkal próbálta elhúzni az eljárást. Felesleges perköltséget okozott azzal, hogy nem jelentette be azt a lényeges körülményt, miszerint a perbeli ingatlant értékesítette. Emiatt keresetváltoztatás iránti kérelmet kellett előterjesztenie, és a pertárgyérték felemelése folytán az ügy áttételre került az elsőfokú bíróságra. Az I. rendű alperes ezt követően jogi képviselővel járt el, akinek a tevékenysége két beadvány előterjesztésére és két tárgyaláson való megjelenésre korlátozódott, az első tárgyalás 60 percig, a második 20 percig tartott. Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes védekezése alapján csak azt vizsgálta, hogy a követelés elévült-e, és mivel az elévülési kifogásnak helyt adott, mellőzte a felek által indítványozott tanú- és okirati bizonyítást. Az I. rendű alperes jogi képviselőjének sem a beadványaiban, sem a tárgyalásokon nem kellett bonyolult jogi tevékenységet kifejtenie, ezért a megítélt bruttó 1.587.500 forint ügyvédi munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett munkával. Mindezért az elsőfokú bíróságnak az Ükr. 3. § (6) bekezdése alkalmazásával az ügyvédi munkadíjat mérsékelnie kellett volna.

[4] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezése helyes indokai alapján történő helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az Ükr. 3. §-a megfelelő alkalmazásával járt el, figyelemmel arra, hogy díjmegállapodást nem csatolt, a pertárgyértékéhez igazodó ügyvédi munkadíj megállapítását kérte, amely pontosan a számítás eredményeként megítélt bruttó 1.587.500 forintnak felel meg. A fellebbezésben kért mérséklésnek nincs helye, mert a megítélt díj arányban áll az elvégzett jogi képviselői tevékenységgel, nem tekinthető eltúlzottnak. Az ügy bonyolultságára, a kifejtett jogi munka színvonalára, a tárgyalások és a szerkesztett beadványok számára, az időráfordításra figyelemmel a döntés helytálló, tekintettel arra is, hogy szükségessé vált egy másik peres eljárás iratanyagának a beszerzése és áttanulmányozása is. Utalt arra, hogy a Pp. által bevezetett szabályozás a jogi képviselők kellő szakmai ismeretét, jogi jártasságát várja el, a perkoncentrációnak megfelelően abban kell közreműködni, hogy a jogvita minél hamarabb tisztázódjon. Jog képviselője eljárása ennek teljes egészében megfelelt, a követeléssel szembeni védekezését megalapozó iratokat összegyűjtötte, áttanulmányozta, az írásbeli ellenkérelmét a jogszabály által előírt szigorú követelmények betartása mellett készítette el.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[7] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító, a kereseti illeték állam terhén maradását megállapító és a felperest az I. rendű alperes részére 625.000 forint plusz áfa összegű perköltség megfizetésére kötelező rendelkezéseit nem érintette, figyelemmel arra, hogy a határozat – fellebbezés hiányában – ebben a részében jogerőre emelkedett [Pp. 358. § (5) bekezdés].

[8] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[9] Az elsőfokú eljárás irataiból kitűnően az I. rendű alperes pernyertessége esetére ügyvédi munkadíjként felmerült perköltségét az Ükr. 3. § (1) bekezdésére utalással számította fel, azzal, hogy a jogi képviselője áfa fizetésére köteles. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően, a pertárgyérték alapulvételével az Ükr. 3. § (2) bekezdésének a), b) és c) pontjaiban előírt módszerű munkadíj megállapítást alkalmazott, a jogszabályi rendelkezésekben megjelölt százalékos mértéket elérő összegben határozta meg az ügyvédi munkadíj összegét.

[10] A Fővárosi Ítéltábla osztotta azt a fellebbezési érvelést, miszerint az elsőfokú bíróság az Ükr. 3. § (6) bekezdésének – amely a tevékenységgel arányban nem álló díj mérséklésére vonatkozó szabályként az Ükr. 3. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjaiban meghatározott összegek mérséklését teszi lehetővé akként, hogy a bíróság a jogszabályi rendelkezésekben előírt minimumérték és a százalékos mérték között mérlegelhet – az alkalmazását alapos ok nélkül mellőzte.

[11] Az egységes bírói gyakorlat az ügyvédi munkadíj megállapítása során korrekciós tényezőként veszi figyelembe az ügy jellegét, a jogvita jelentőségét, súlyát, a jogi képviselő által ténylegesen elvégzett ügyvédi munka mértékét, annak idő- és munkaigényességét, színvonalát. Általánosságban a magasabb perérték az ügy nagyobb jelentőségére utal, az igényérvényesítés érdekében eljáró, illetőleg azzal szemben védekező ügyvéd nagyobb felelősségével párosul, amely a megállapítandó ügyvédi munkadíjban értékelendő. Ugyanakkor azt is figyelembe kell venni, hogy önmagában a nagy perérték nem feltétlenül igényel egyben nagyobb mérvű munkavégzést, a kifejtett munka mértékével kirívóan arányban nem álló ügyvédi munkadíj sérti a társadalom értékítéletét.

[12] Az I. rendű alperes jogi képviselőjének 35.000.000 forint, több jogcímre – vételár és kártérítés – alapított követelés iránt folyó perben kellett a jogi képviseletet ellátnia, a jogvita a védekezés által behatároltan elsődlegesen az elévülési kifogás vizsgálatára korlátozódott, és annak eredményessége folytán az érvényesített jog érdemi elbírálását nem igényelte. A jogi képviselő egy átlagos és egy rövid időtartamú tárgyaláson jelent meg, valamint két másfél oldalas és két hét oldalas, igényes szakmai munkát tükröző előkészítő

iratot nyújtott be; a jogi képviselő megfelelő ellátása ezt meghaladó írásbeli előkészítő munkát nem igényelt.

[13] A mérlegelés ezen szempontjai alapján a Fővárosi Ítéltábla az Ükr. 3. § (6) bekezdése alkalmazásával az I. rendű alperes részére járó elsőfokú perköltséget a megítélhez képest 25%-kal alacsonyabb, 937.500 forint plusz áfa összegű ügyvédi munkadíjban látta indokoltnak megállapítani.

[14] A fellebbezésben kért, 50%-ot elérő díjleszállításra a Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot, ugyanis a felesleges költségek okozására alapított fellebbezési érvelés súlytalan. Rámutat arra, hogy a Pp. 86. § (2) bekezdése a felesleges költségek per eredményére tekintet nélküli külön megtérítését és nem a megítélt perköltség összegébe való beszámítását írja elő, feltételezve a perköltségviselés általános szabályaitól eltérés szükségességére vonatkozó érvelés előadását és az arra alapított konkrét költségigény előterjesztését a költséget elszenvedő fél részéről.

[15] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben és akként változtatta meg, hogy az I. rendű alperesnek járó elsőfokú perköltséget 937.500 forint plusz áfa összegre leszállította, míg egyebekben helybenhagyta azt.

[16] A felperes fellebbezése fele részben vezetett eredményre, ennek megfelelően a peres felek másodfokú pernyertessége azonos (50-50%), ehhez igazodóan a felperessel szemben jogorvoslati perköltségigényt támasztó I. rendű alperes a jogi képviselőjével felmerült költségét a felperes nem köteles megtéríteni, az az I. rendű alperes terhén marad [Pp. 83. § (2) és (5) bekezdései]. A felperes a jogorvoslati perköltségét nem számította fel, ezért annak viseléséről határozni nem kellett [Pp. 82. § (3) bekezdései].

[17] A felperes költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján számított – fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Fővárosi Ítéltábla – figyelembe véve az I. rendű alperes személyes költségmentességét is – a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján határozott.

Budapest, 2022. december 14.

Dr. Csordás Csilla s.k.

Levek Istvánné dr. s.k.

Dr. Vasady Loránt Zsolt

s.k.

Fővárosi Ítéltábla
7.Pf.20.390/2022/11

5

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: